

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

O telegramă dela Viena cu datul de alaltaieri anunță, ca în delegațiunea ungerescă a declarat Andrassy: Congresul este chiămat pe 11 Iunie. Înviările le au trāmis Germania la propunerea noastră. Basa, pe care este convocat congresul, se va potē comunica, după ce puterile o vor accepta; este un semn, la tōtă întēmplarea favorabil, că Anglia și Rusia au acceptat basa. Punctele comunicate de „Globe” nu sînt autentice.

Se potē că nu sînt autentice. „Globe” înse a vestit lumii înainte de contele Andrassy, că congresul este decis definitiv, ceea ce constată și ministrul nostru de esterne. „Globe” mai adaugă că Anglia și Rusia s'au unit asupra punctelor următoare: 1. Înființarea unor Bulgaria, una spre mēdă nōpte dela Balcan cu un principe în frunte și alta spre mēdă și dela Balcan însă fără de a atinge marea Egeică, cu un guvernator creștin în frunte și cu un guvern care se sēmene celor din coloniile engleze; congresul va hotāri asupra numirei acestei provincie. 2. Trupele turcesci părăsesc provincia din urmă și nu se mai întorc într'însa. 3. Angliei i pare reu de retrocesiunea Basarabiei, însă nu i se opune. 4. Anglia și rezervă dreptul de a discuta la congres transacțiunile internaționale relativ la Dunāre. 5. Anglia nu privește posesiunea Batumului de un motiv de a pāși ostil; Rusia promite a nu și împinge grānițele în Asia mai înainte. 6. Rusia la recercarea Angliei cede Baiazidul Turciei, acēsta însă cede Persiei drept ecivalent provincia Cōtour. 7. Rusia promite că nu va cere a se acoperi despāgubirea în bani prin teritoriu, nici nu se va amesteca în pretensiunile de bani a le Angliei ca creditōre Turciei; congresul va discuta cesțiunea plătirei. 8. Congresul va lua mēsuri pentru reorganizarea Epirului, Tesaliei și a altor provincii gre-

cesci din Turcia. 9. Rusia se declară invoită, ca să remānă în vigōre status quo în ceea ce privește navigarea Dardanelor. 10. Anglia propune congresului, că Europa să reorganizeze și europizeze Bulgaria; ea va pune să se discute ocupațiunea Bulgariei de Ruși și trecerea trupelor rusesci prin România.

„Pest. Ll.” găsește aceste puncte destul de momentōse spre a le reproduce, cu tōte că ele în cercurile politice din Austro-Ungaria nu află creșēmēt.

Diarele oficiōse din Viena și altele cari simpatizează cu ministeriul nostru de esterne bat în pālmi de bucurie și dic că tōte merg după cum voiesce oficiul de esterne din Viena. Înșuși congresul este făptura acestuia și vine bine Rusiei, carea n'are ce să se facă, pentru că de a purta resbel nu mai este în stare. Castrele cele întinse dela România până la San Stefano sînt numai un spital mare și pāmētul inghite mai mulți soldați morți de bōle decât de arme. După aceleși organe Austro-Ungaria la congres, secundată de Anglia și Francia, va întinde un lung registru de pretensiuni, despre cari până acum a făcut.

„Nord d. Al. Ztg.” pare că, în formă de corespondență dela Viena, ne arată și registrul Austro-Ungariei. În corespondența cea lungă, între alte se dice, că conform intereselor austro-ungare cesțiunea orientală nu se potē deslega decât prin membrificarea tuturor teritoriilor ex-turcesci învecinate și a le rădima pe tōte de Austro-Ungaria. Cu alte cuvinte și mai respicat: prin organizarea Romāniei, Serbiei și Muntenegrului și a tuturor teritoriilor, cari ating interese de ale Austro-Ungariei într'un stat federativ cu acēsta, cam după formulariul Germaniei, așa încât teritoriile să se unescă parte cu România, Serbia, Muntenegru, — după cum vor fi principatele aceste de preve-

nitōre — parte să se constituie ca membrii de sine în federațiune.

Teritoriul turcesc care, conform intereselor Austro-Ungare ar fi a se straforma, cuprinde Bosnia, Erțegovina, apoi între marea Adriatică și Egeică și adecă spre mēdiă și, până la linia dela sinul Valona preste Olymp la sinul dela Salonic, — spre resărit dela grānița resăritenă a Serbiei dealungul riului Karassu (Strymonul celor vechi) până la sinul dela Orfano. Teritoriul acesta se împarte după situațiunea geografică, împărțirea etnografică și tradițiunile istorice în patru grupe și adecă: Bosnia cu Erțegovina și Rascia, Serbia veche, Albania și Macedonia. Pārți singuratică de a le Erțegovinei Rasciei, Albaniei nordice, apoi Serbiei veche mai tōtă, au de a se unī, în înțelesul tratatului dela San Stefano, cu Serbia și Muntenegru Dobrugia cu România, dacă principatele aceste vor fi destul de prevenitōre.

Partea nordvestică a Bosniei, numită Croația turcescă are a se unī cu Austro-Ungaria. Ceealaltă parte a Bosniei eventual a Erțegovinei și Rascia, apoi Albania, precum și Macedonia să se constituie în principate de sine stătātore.

Federațiunea acēsta să stea sub corōna Austro-Ungariei respective sub consiliul federal.

Federațiunea să exercite anumite funcțiuni cu consimțēmētul unui parlament ales din membrii federațiunei, cărui i se cuvine și dreptul de controlă. Acestuia i compete exclusiv dreptul legislativ: asupra afacerilor militare și marine, asupra finanelor federațiunei, — comerțu, comunicațiune, drumuri de fer, telegrafe, poștă încāt privește federațiunea.

Registrul mai cuprinde și un feliu de amestec în legislațiunea parțială.

Este mare probabilitatea că corespondența acēsta este o sondă aruncată în public cu scop îndoit, de o parte să se pipāie ce dic populațiune-

nile pe cari le privește, de altă parte să se sondeze puterile cari vor venī la congres.

„Nat. Ztg.”, tot din Berlin a anticipat respunsul. Fōia acēsta spune că în transacțiunile dintre Anglia și Rusia nici pomenire nu s'a făcut de interesele austro-unguresci. „Este numai o împregiurare care pune pe gânduri, dice „N. Ztg.”, că congresul european va lua drept basă la pertractările sale numai transacțiunile separate esistente și amendamentele la tratatul de pace de la San-Stefano, cu care ocaziune se va vedī fapta, că Austria este izolată.

Din Viena se scrie la „P. Ll.” despre pregătirile militare ce au a se face mai departe: cumcă de a lungul Dunārei și Savei se plānuiesc din partea Austro-Ungariei o concentrare mai mare de trupe se vede și de acolo, că ministeriul comun de resbel a terminat un elaborat în temeiul cărui societatea de navigațiune pe Dunāre are să fie provocată a se îngriji de ambulante pe Sava și Dunāre.

Capii secțiunei sanitare de lângă comanda generală din Agram și cea militară din Zara, Timișōra și Sibiu sunt provocați a face propuneri despre mēsuri igienice, la cas când în vară ar avē loc concentrari de trupe mai mari în ținuturile respective.

„Polit. Cor.” anunță din Bucuresci: Demetriu Brătianu vice pres. senatului a plecat la Constantinopole în misiune specială. Se dice, ca scopul călătōriei sale este de a se obținē dela Pōrtă recunōscerea independenței. Alte versiuni cari merg mai departe spun că scopul misiunei ar fi o intimă apropiare a Romāniei de Turcia.

Abia se potolise spiritele de agitațiunea ce o produsese atentatul de „sub Tei” în Berlin, când eri cetim de nou urmātōrele telegrame:

Berlin 2 Iunie n. La preumblarea de după amēdi, pe la 2¹/₂ ore, s'a

FOIȚA.

Testamentul soldatului.

Ca snopii 'n câmpul cel mānos, în șiruri lungi crucișe,
Zac frānți, culcați amici-dușmani de-a morței secerișe.

Cu sāngele curgēnd și roiu din rana lui adēncă
Aduc un brav soldat român, ce-abia resuflă încă.

„Lāsați-me pe erbā jos, să mai priveșc cāmpia,
Și sōrele cel drāgālaș venind din Romānia.

Acum redați-mi armele, ce le-am grijit prea bine,
Cāci pān' la mōrte nu le las un pas de lāngă mine.

Ba și 'n mormēnt se mi le dați se-mi fiā de soțiā,
Lor am jurat sub d'albul steag credința pe veciā.

Aduceți-mi, ca s'o sārut, și-o dragă sântă-cruce,
Și ca la un ospēț atunci în grōpă me voiu duce.

Ear maicei mele veduve să-i spunēți voiā-bună,
Cāci pentru țērā am murit și-am dobēndit cununā.

În pungā am cinci leișori, din lēfā, creștinesce,
La soții mei, de vor trăi, să-i împārțiți frātesce.

Sā 'nchine un pāchar de vin, să-mi facā pomenirea,
Sā-mi fiā sārutarea lor prochodul și psal-tirea!“

Eugen Silvan.

NAPOLEON III. *)

Trei audiențe la palatul Tuilerilor.
1859.

(Estract din istoria misiilor mele politice).

(Urmare).
II.

Napoleon făcū un semn de aprobare și sculāndu-se de lāngă biurou, me invitā a me apropia de-o mare chartā geografică întinsā pe pāretele din fața ferestrelor.

— Vinā, 'mi dīse Maiestatea Sa, de-mi arată configurarea provinciilor ocupate de Romāni.

*) Din „Convorbiri Literare“.

Împēratul țintī ochi sēi pātrunșetori asupra mea; apoi schimbānd șișirul convorbirii me întrebā de am a pleca în curēnd la Londra?

— Cāt mai curēnd, Sire, respunsei; căci afarā de misia mea în Englițera, am însărcinare a merge și la Turin.

— Te îndem dar dīse Maiestatea Sa, a nu întârzia nici decum călătōria d-tale la Londra, căci acolo este adevēratul cāmp a misiei d-tale. Aici ai găsit calea ușōrā fiind politica mea favorabilă chestiei Principatelor; însă la Londra vei găsi ore-care prevenții în contra alegerii Domnului ce e considerată ca o călcare a Convenției și potē chiar ca un act de premeditare în contra integrității imperiului otoman. Misia d-tale e delicată și grea însă nu perde curagiul. Mergi, pān' a nu pleca, de te sfātuesce cu contele Valewski, și când vei ajunge la Londra, dute de vezi pe ambasadorul meu, Duca de Malakoff, care ți va da bune povēțuri.

— Sire, respunsei pētruns de atāta bunătate; me aștept la mari greutăți de înfruntat în Englițera, și chiar

potē la o tristă neisbāndă în negocierile mele, dar bunătatea ce mi-a arātat Maiestatea Vōstrā imi dā curagiul a aborda ori ce lupte, ori ce improviziri.

Napoleon imi făcū onorul neașteptat de a-mi da mână, congediāndu-me, și replicā:

— Cum te-i întōrce din Englițera, să vii la Tuilerii.

Me inchinai cu recunoscința. Împēratul adāogi:

— Scrie Prințului Cuza că are tōtă simpatia mea, și arată compatrioților d-tale deplina mea satisfacere pentru actul politic ce au desāvârșit cu patriotism, curagiu și spirit.

— Sire, replicāiu cu glasul cam tremurātōriu, de-mi voe Maiestatea Vōstrā a depune la picioarele Sale mulțāmirele Romānilor pentru aceste cuvinte atāt de încurāgiātōre și totodată a-i espune nedumerirea criticā în care ei se gāsesc.

Napoleon imi făcū semn de a vorbi liber:

— Sire! Sūntem un popor tīnēr, fără nici o ispitā de viața politică, și dar precum am fost luminați de un

puscat, sub Tei, asupra împăratului. Împăratul fu lovit la braț și în obraz. Atentatorul se cheamă Dr. Mobilong, a încercat numai decât a se sinucide.

Berlin 2 Iunie n. Buletinul medical dela 4 1/2 ore seara dice: Asupra împăratului s'a tras două împușcături cu halice. Aprópe la 30 de halice a străbătut în față, cap, în amândouă mâinile și în spate. Nici una dintre răni nu este nemijlocit periculoasă. Împăratul are dureri vehemente, n'a perdut prezența nici pe un moment. Starea generală a sănătății împăratului s'a îmbunătățit. Împăratul a pierdut mult sânge; un număr de halice fură scóse. Atentatorul fu transportat la spital; la densusul s'au aflat mai multe arme. S'era la 7 ore se intrunesc ministeriul de stat în ședință.

Stolberg este denumit vice-president în ministeriu.

Serbătorea latină de la Montpellier.

Programul zilei, în care s'a în-cununat Cântecul Gintei Latine de Alecsandri, a fost următorul:

1. Ședința solemnă a concursului, pentru Cântecul Latinului, s'a deschis cu execuția musicală a cântecului Canadian;
2. Discursul de deschidere al domnului Quintana y Combis, deputat al camerei din Madrid și comisariu al Spaniei la expoziția din Paris;
3. Execuția unei arii naționale române;
4. Raportul francez al d. lui Roque-Ferrier asupra poeziilor concursului;
5. Proclamarea lauriștilor, și atribuția cupei dată de d. Quintana și a ramurei de laur dată de societatea Parage etc.;
6. Citirea poeziilor încoronate sau menționate;
7. Execuția muzicii compusă de d. Marchetti din Roma pentru Cântecul Latinului;
8. Discursurile delegaților;
9. Execuția Marșului încoronării, compus de d. Filip Pedrell.

Afară de acestea, în aceeași zi, înainte de amăzi și seara, s'au mai urmat felurite adunări și petreceri în mai multe părți ale orașului.

„Pressa.“

— Mai mulți cetățeni, mare parte deputați, cu ocaziunea inaugurării festivităților latine dela Montpellier, au adresat comitetului diriginte o telegramă de felicitare în numele compatrioților lor, invitând congresul ca sesiunea viitoare (Septembre 1879) s'o țină în Bucuresci. Comitetul a răspuns telegrafice dlui Urechia că „mulțămesc cu emoțiune și că primesc propunerea cu bucurie, în numele latinilor întruniți la Montpellier.“

Clubul tinerimei din Bucuresci, îndată ce a aflat de marele triumf al

poetului Alecsandri, la concursul dela Montpellier, a felicitat telegrafic pe bardul latinității.

Studentii Universității de Iași s'au grăbit a felicita pe marele poet prin următoarea telegramă;

Vasile Alecsandri

Mircești.

Vestea plăcută despre strălucitul succes cu care ați cântat „Gintea latină“ a umplut de bucurie inimile studenților Universității Iași. Laurii ce ați cules la Montpellier sunt cu atât mai mândri, cu cât se resfrâng de pe fruntea poetului pe acea a națiunii sale.

N'am uitat că luptați de 30 și mai bine de ani pentru a ridica literatura română. Astăzi cântul dulce al geniului lirei vóstre este admirat de națiunile surori.

Istoria literaturii noastre ve păstrăză pagini de aur; iar junimea studiosă iașană trimite, aceluia pe care chiar străinii l'au proclamat de „mare poet“, felicitările ei împreună cu cele mai sincere expresiuni de înaltă stimă și admirațiune, (urmază subscrierile).

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Brașov, 29 Maiu. (Dela granițe). În apropierea noastră sunt trei puncte de căpetenie cari se întăresc: la Timiș, Întorsura Buzeului și în Bran. Al patrulea este ceva mai îndepărtat la Oituz. Despre punctul cel dintâiu este puțin de șis până acum. Când va fi mai mult și dacă vor permite împregiurările voiu scrie și despre punctul acesta.

Încep cu Branul. Aici încă la 17 l. c. au sosit un oficier și mai târziu vice comitele Făgărașului, cari după ce s'au înțeles asupra celor de lipsă cu pretoriul și antistiile comunale a două zi s'au și apucat de lucru. Nu înțeleg aici săpăturile și întăriturile, ci lucrarea prealabilă, prevederea cu recuizitele necesari pentru construirea întăriturilor. A treia zi au venit la vr'o sută de cară vr'o 30—40 soldați din garnisona Făgărașului, 20 de pioneri cu recuizite de tot felul. Pe lângă miliție se află și un medic militar. Săpăturile s'au început pe délul cetățuii Branului. Se face drum spre Pórta Branului, și pe Măgură se face un drum, sus pe vârf o întăritură. Din punctele aceste este dominată Valea Turcului. Tunurile bat până la granița cale de doue ore. Coperișul cetățuii s'a renoit. Dar cum? După ce s'a depărtat tot ce se pôtelesne aprinde din vechiul coperiș, acesta s'a înlocuit

instinct providențial a face un act ce au atras laudele Maiestății Vóstre, am puté comite și greșeli. Fie generosă Maiestatea Vóstră și binevoească a ne arăta calea ce trebuie se urmăm. Noi în óra de față ne găsim în esaltarea isbândeii. Am făcut un pas mare care ne mândrește și ne împinge a pași tot înainte. Trebuie óre să cedăm acestei porniri entusiaste proclamând Unirea definitivă a Principatelor? Cu un singur cuvânt, cu un semn, Maies. Vóstră ne va conduce cât de departe sau ne va opri pe loc.

— Nu, respunse Împăratul; nu se cuvine acum deodată să faceți un al doile pas căci însăși Franția, deși vă este favorabilă, nu v'ar puté apăra în contra acuzării de calcare a convenției. Acesta convenție este un act oficial european, subsemnat de șapte puteri: el trebuie respectat! În alegerea Domnului, Românii au avut spiritul de a profita de o lacună ce există în convenție, nefiind prevădută cazul numirii aceluiași Domn în Principate; însă prin proclamarea intempestivă a Unirii a-ți resturna deodată tot lucrul Congresului de Paris, și atunci

chiar eu însumi nu ași mai puté să vă țin parte. Ceea ce se cuvine să faceți acum este, să așteptați în liniște viitoare Conferințe și să vă ocupați cu seriozitate de reorganizarea administrativă, financiară și militară a Principatelor. Căutați a ve recomanda Europei prin înțelepciunea reformelor din lăuntru, precum v'ați recomandat prin patriotismul de care a-ți dat dovadă, și ve prgătiți nu a silui evenimentele, ci a profita de cursullor.

— Sire; întrebăi, Maiestatea Vóstră îmi permite de a scrie aceste Prințului Cuza?

— Negreșit, respunse Împăratul, și-i vei adăogi că 'l sfătuesc să păstreze ordinul cel mai deplin în Principate!

Pe urmă congediându-me cu o zimbire binevoitoare 'mi dișe:

— A revedere după întórcerea d-tale din Englitera.

Me inchinai respectuos și eșii din cabinatul împărațesc, încântat și transportat de grațiositatea cu care Maiestatea Sa me tratase timp de o óra. Salonul de alături era plin de persoane

cu împletituri de nuele verđi, preparate anume contra focului și preste aceste se pune pământ, doi metri grosime. În timpul din urmă lucrau 600 ómeni la întăriturile aceste.

Despre Întorsura Buzeului ni se spune că acolo lucră pioneri, de la trupele de geniu și lucrători civili cu totul cam la 3—400 ómeni. Se dice că în strimțorea Buzeului se vor construi trei redute cu tunuri. În strimțorea Krasnei doue. Lucrările le conduce un oficier dela trupele de geniu și altul dela artilerie.

De pe valea Zamului 21 Maiu.

În decurgerea mai multor numeri din „Tel. Rom.“ vedem amintindu-se tot despre reuniuni învățătorești și alte raporturi despre scóle, și în folosul scólelor noastre rom. gr. ort. de pe alocurea numai despre scólele din tractul nostru nu este nici o amintire nicăiera. Póte că în tractul nostru nu sunt scóle? Me mărginesc a reporta în genere despre scólele din tractul nostru, voiu reporta însă în special numai despre cea din Al. S.

În anul scol. 1874/5 — s'a ales în com. Al. S. învățătoriu un pedagog cu studiile terminate și de ajuns cu a lificat; sălariul anual de 100 fl. v. a. și 100 măsuri bucate. Învățătoriu acesta fiind-că sa ținut prea strict de datorințele sale și a dat un examen îndestulitoriu, din cauză că sălariul „era“ prea mare, poporul a dat mulțămită acelu învățătoriu și s'a dus ca învățătoriu în Gura-S. urmându-i în post altul în a. scol. 1875/6 carele fiind-că a micșorat sălariul inv. dela 100 fl. v. a. și 100 m. bucate numai la 60 fl. v. a. la ales comuna ca învățătoriu (cu numele) măcar că nu e calificat și nu are capacitate de a fi învățătoriu*).

Așa începând acelu învățătoriu prelegerile cu elevii, spre mirarea tuturor, abia la o lună vedeai 3—5 copii în scóla, și ce e mai mult, când era copiii, nu era învățătoriu, și tot așa până la pasci, când vestitul învățătoriu a dat esamenul cu elevii nefiindu nici unul în scóla.

În anul scol. 1876/7 vestitul învățătoriu a înaintat mult cu învățătura, atunci ca și în anul trecut erau 3—8 copii în scóla, împlinind locul a 40 scriși în catalogul scolar. Dar învățătoriu nici într'o zi nu se afla în scóla. Unde va fi fost? ce ocupațiune a mai avut? Și ce dice poporul la aceste? i pare bine și dice: „acesta-i dascál bun, nu ne mai amărește

*) Cu doue clase normale magiare în Orăștia.

în cravat albe care așteptau audiențe de la împăratul. Ne salutarăm cu toții, și în sfirșit alergăi la fratele meu pentru ca să-l însărcinez cu operația transportării armelor. În nime altul nu me puteam încrede mai bine pentru o asemine misie delicată care reclama o inteligență vie și unită cu o mare discreție.

A doua zi visitai pe contele Valowski după ordinul Împăratului. Eceșlența Sa me povețui de a fi fórte restrins în vorbă cu ómenii de stat ai Engliterii și de a susține alegerea prin argumente doveditoare de respectul Românilor pentru Convenție și de a lor credință cătră Suzeranitatea Înaltei Porți; apoi me asigură că Duca de Malakoff va fi înștiințat prin telegraf de sosirea mea la Londra.

Așa dar plecai din Paris sara la opt óre, după ce mai întâiu am scris Prințului Cuza tóte detaliurile audienței mele la Împăratul și după ce am stenografiat tóte cuvintele Împăratului Napoleon, pentru ca să cunóscă mai târziu Românii cât de generos și afectuos au fost pentru noi Napoleon.

(Va urma.)

cu scóla“. Așa se fini și anul trecut fără esamen.

În anul acesta iară a concurat acel pedagog, cerend, ca se i se mai înmulțască sălariul, dară fiind poporul nostru dedat așa, că pe cel cu plata puțină îl primesc, așa și aci, vestitul învățătoriu de present, a sciut amăgi poporul cu beuturi (adálmașuri) și dicend: de se va băga cine-va numai cu 10 fl. v. a. eu me bag cu 5 fl. v. a. și așa acel pedagog a remas și acum. Învățătorii în tractul nostru, mai cu sémă în comuna noastră, se aleg numai și numai de judele comunal și represent. com. preotul și comitetul parochial, n'are drept și nici nu se tinde în trebile sătesci, ca judele dice: eu sum capul și reprezentanții trupul satului, noi punem pe cine vrem și satul plătesce. După ce vestitul învățătoriu a remas inv. și pe anul acesta, cu sălariul amintit de 60 fl. v. a. au început prelegerile la Crăciun și de aci încolo iară a ținut scóla regulat: tot două zile în săptămână, și totdeauna merge de slobóde la 12 óre copiii acasă, când e ocupat cu alt ce-va, atunci merge muiera de-i slobóde. Cu învățătura a mers departe. În trei ani de zile ce a servit vestitul învățătoriu, a învețat copiii rugăciunile, și a, e, i, o, u pe sărite. Am dice ce-va și de cântări bis. dară acelea nici învățătoriu nu le cunóște.

Un român.

Politica moscovită.

Turcia prin îndărăticia sa zădărniciind conferința din Constantinopol, Rusia se folosese de ocazie spre a pune în practică planurile ei de mult premeditate; ea declară resbel Turciei, silesce România ca să-i permită trecerea, acesta neprimind sprigin de la nici un cabinet, conchide că este voiața tuturor puterilor a da o lecțiune Turciei pentru îndărăticia sa, și pusă între două alternative, lăsă liberă trecerea rușilor prin România, cari de astă-dată proclamau prin gura împăratului Alecsandru, că deschid resbelul nu pentru a face conchiste, ci pentru marele și umanitariul principiu de a libera popórele!

Atât pozițiunea antică, cât și creșterea sa politică, tradițiunile sale umanitare și liberale, impuneau României să lase rușilor să trecă prin România. Nimenui însă nu i putea trece prin cap, ca suveranul Rusiei, după promisiunile sale să vină și să ne cêră Basarabia.

România a pus la dispoziția rușilor tóte mijlócele posibile: și când cu Plevna, Rusia cere și ajutorul Românilor. România n'a refusat'o, în speranță, că Rusia 'i va înapoia Basarabia luată. Peripețiile resbelului, și vitejia cu care s'au luptat românii, sunt cunoscut de tóta lumea, și dacă lipsia ajutoriu nostru, putem dice cu mâna pe consciință, că astăzi armata rusă nu ar fi lângă Constantinopol, și împăratul Alecsandru póte că nu s'ar numi victorios. Nu Rusia singură a bătut pe Turcia, ci Rusia România, Sêrbia și Muntenegru, cari tóte au fost cu Rusia pentru eliberarea popórelor, în contra tuturor a trebuit să se împartă armata turcă. Acesta e adevêrul.

Turcia slăbită, și generalul ei cel mai bun prins împreună cu elita armatei turce, Rușii trec victoriosi până la Constantinopol, căci la spate erau apărați de românii, cari cuceresc repede Lom și Acer-Palanca, Smîrdan, Belgragicul, și încungiură vitejește până și murrî Vidinului; erau apărați de sêrbii cari după ce a cădut Plevna, atacau și ei pe turci de la spate. Dădeau ajutoriu puternic și Muntenegrenii.

Încheiându-se tratatul de San Stefano, Rusia nu mai are necesitate nici de Români, nici de Sêrbi, nici de Muntenegreni; ea se preocupă numai de o Bulgaria mare, nesocotesce pe Români, dispune de ei, fără de ei, la încheierea acelu tratat care va fi o pată pentru diplomația rusă. Însă acel tratat are și ce-va bun, căci printr'insul s'au descoperit intențiunile panslaviste ale Rusiei, și politica moscovită. Sânt demni de admirare plenipotențiarii turci, cari au sciut așa de

bine să dețoe pe generalul Ignatieff cu politica sa moscovită, căci era evident că acel tratat nu va fi primit de Europa.

Dar ore pentru ce Rusia în acel tratat stăruie pentru o Bulgarie mare, și de ce nu pentru o Sârbie mare? De ce cere de la români Basarabia? Cere o Bulgarie mare, pentru că este mai aproape de dînsa și de Constantinopol! cere o Bulgarie mare pentru că Bulgarii neavînd o limbă administrativă ca Sârbi, să le pótă impune limba rusă — Rusia are intențiunea de a rusifica chiar pe slavoni, cere Basarabia numai pentru interesul gurilor Dunării și a Deltei sale? acestea sînt ceștuni interesante, dar sînt secundare, principala e, că Rusia încetul cu încetul voiesce a nimici și a cotopti România, spre a pute face juncțiunea panslavismului; formată Bulgaria și Basarabia luată, juncțiunea este făcută în cât-va. Acesta e politica urmată de cabinetul de Petersburg încă de la 1812, de când bine-voitorul creștin ne luă Basarabia, asupra căreia nu avea nici un drept Turcia ca să o cedeze. La formarea Sârbiei, prin influința Rusiei s'au adăugat trei districte locuite numai de Români, acum la formarea Bulgariei se dau sub înțeleptă stăpînire a Bulgarilor peste un milion de români. Acestea nu adevărate tendența Rusiei?

Dar dacă la 1812 Rusia a luat drept despăgubire de rebel Basarabia, fără română, la 1878 nu e cu drept ca să o redea României tot drept despăgubire de rebel, căci Români nu s'au bătut cu turcii pentru cauza lor, căci diferendul dintre români și turci se aplată și fără rebel, ci pentru cauza Rusiei, care venia să libereze poporile asuprite, Basarabia nu e și ea o țară asuprită? O țară răpită pe nedrept, ei nu'i este permis a se libera de jugul străin spre a veni în brațele mamei sale? Ore în proclamațiunile sale împăratul Alecsandru a înțeles numai liberarea poporilor slave?

Dar Tesalia, Epirul, Macedonia, Candia, nu merită atât cât Bulgarii? Pentru ce să nu se taie odată frul rebelului dintre Rusia și Turcia, ca să nu fie espusă așa deslinisea Europei? Iată fructele rele ale tratatului de San Stefano.

Cheltuielile cele mari, ce a făcut România cu rebelul, o îndreptățesc a cere înapoi și Basarabia răpită pe nedrept. Noi credem, că împăratul Rusiei, cunoscînd justa cauză a României, i va reda întreaga Basarabia. — Nu va face acesta Rusia — vor fi silite a o face puterile Europei, spre a pune un zid între panslavism.

„R. L.“

Căletoarea principelui Carol.

Duminecă, 7 Maiu, M. S. Domnitoriul a pornit din Calafat, la 7 ore dimineață, după ce și a luat ziua bună dela autorități și dela trupe și a mulțămint din nou d-lui colonel Leca și d-lor ofițeri pentru buna stare în care a găsit corpurile din divisa I.

În dreptul insulei Canapa. Măria Sa a manifestat dorința de a vedea locul unde a fost cufundat, de marina noastră, monitoriul turcesc, precum și lucrările ce s'au întreprins pentru scoterea lui de sub apă. Vaporul „Seczeny“, contornând insula Canapa, a intrat în canal, unde se adăpostise monitoriul înainte de a fi fost afundat, și unde staționau două batele voalieră cu mașinele destinate a rădica monitoriul d'asupra apei. Pe catartele acestor batele, mateloți români au salutată cu entuziasm pe Măria Sa.

În tot cursul călătoriei, M. S. Domnitoriul a urmărit, cu mult interes și o vizibilă emoțiune, ambele fărmiuri ale Dunării, teatrul atător lupte în care oștea română s'a ilustrat.

La Lom-Palanca. Măria Sa a făcut o excursiune în oraș și pe înălțimile din pregiur, de unde se puteau vedea bateriile române cari apărău țărmlul nostru.

La ora 1 și jumătate după amăzi vaporul a abordat la Rahova, unde Măria Sa a fost întâmpinat de d. colonel Mavrichi, comandantul Rahovei,

de d. locot.-colonel Lischiu, administratorul arondismentului, precum și de primariul orașului, încungiurat de toți locuitorii.

Presentând Măriei Sale pâne cu sare, d. primar a pronunțat în limba română următoarea cuvîntare:

Măria Ta,

Cetățenii din Rahova salută cu bucurie buna venire a Măriei Vostre, Măria Vostră care a sacrificat multe țile obositoare pe câmpurile noastre, spre a ne libera de sub jugul apăsător.

Să trăiesci Măria Ta.

Să trăiască Măria Sa Dómna, care a îngrigit de victimile cađute în luptă.

Să trăiască armata română, care și-a versat sîngele i vitegesc pentru a ne scăpa de apăsătorul secular.

Fie-care din aceste urări era imediat acoperită cu cele mai căldurose aclamațiuni ale cetățenilor. M. S. Domnitoriul a respuns d-lui primar „că primește, cu o vie plăcere, urările ce orășenii Rahovei fac pentru „Înălțimea Sa și pentru armata română, și speră ca numele acesteia „va rămănea neșters din amintirea „orașului“.

După acesta, Măria Sa a încălecat, împreună cu d. ministru de rebel și suita Măriei Sale, și escortat fiind de un detașament de călărași și de altul de cazaci, a traversat cea mai mare parte a orașului, care și aci, ca și la Vidin, era pavosat cu drapele române, bulgare și ruse, spre a merge la biserică, unde s'a celebrat un Te-Deum și s'a făcut rugăciuni pentru odichna sufletelor bravilor majori Giurescu și Ene, precum și a companionilor lor, căzuți glorios la atacurile redutelor.

Măria Sa a examinat apoi în detaliu pozițiunile ocupate de ambele armate și a urmărit cu multă atențiune explicațiunile pe care d. major Merișescu, voinicul apărătoriu al podului după Schit, acel care în capul companiei a susșinut o luptă de 7 ore în contra unui inamic de cinci ori mai numeros, a fost însărcinat a da Măriei Sale. Când M. S. Domnitoriul a ajuns la locul unde se odichnesc majorul Giurescu și eroicii soldați români, Măria Sa a depus, cu propria Sa mână o frumósă cunună de flori pe acel mormânt spre a nu perde nici unul din detaliurile și fazele prin care au trecut luptele din 6 și 7 Noemvrie 1877. M. S. Domnitoriul a parcurs întregul câmp de bătăe, care represintă o circonferință de vre-o 30 kilometri.

La întorcerea spre Rahova s'a servit Înălțimei Sale, într'o dumbravă în fața Dunării, o colațiune, colațiune la care s'a închinat toaste pentru sănătatea M. S. Domnitoriului. La 7 ore seara, Măria Sa s'a întors din nou pe bordul vaporului Seczeny, unde a luat prânđul, la care au fost invitați d. comandant al Rahovei, colonelul Mavrichi, d. locot.-colonel Lischiu și mai multe alte persoane.

I. S. Domnitoriul a petrecut noptea de 7 spre 8 pe batel, în portul Bechet; la 9 ore, 8 Maiu, a părăsit vaporul în aclamațiuni întregului echipagiu, și, în trăsura, urmat de totă suita, a pornit spre Craiova. Pe tot drumul, satele întregi eșiau înaintea Domnitoriului; bătrâni și tineri, flăcăi și fete, în haine de sêrbătore, întâmpinau pe Măria Sa cu flori și cu aclamațiuni de iubire. Mai prin toate aceste sate, Înălțimea Sa se cobora din trăsura și, cu obicinuita și înalta Sa bunăvoință, Se întreținea cu sătenii și sătencile. La 12 ore, a ajuns la satul Timburești, proprietatea dlui major în retragere Cacaliceanu; aci fu întâmpinat de d. și d-na Cacaliceanu, cari au oferit Înălțimei Sale un buchet și o cunună foarte frumósă; acestei primiri a urmat dejunul într'un mod foarte

distins; după acesta, Înălțimea Sa mulțămint pentru cordiala ospitalitate ce i s'a oferit, a urmat drumul spre Craiova unde o mărêță sêrbătore îl aștepta. Totă populațiunea în mișcare, stradele frumos împodobite, ferestrele pline de dame și domni, umpleau trăsura Înălțimei Sale cu flori și corone.

După sosirea la casa d-nei Glogovean, cuartirul Înălțimei Sale, a avut loc prânzul, la care au luat parte, primariul orașului, șeful gardei orașenesci, prefectul și mai mulți notabili.

Pela 9 ore, o imposantă manifestațiune, cu muzică și torțe, s'a făcut la palat. Înălțimea Sa, arêtându-se în balcon, a fost aclamat de mai multe ori cu entuziasm.

După acesta, Înălțimea Sa în trăsura, și însoțit de d. ministru de rebel, a străbătut stradele orașului, splendid iluminate, în pas, din cauza mulțimei poporului care încungiura trăsura.

Tot orașul, până la o oră foarte înaintată, era în mare mișcare pentru a sêrbători sosirea și petrecerea Înălțimei Sale pentru câte-va ore în orașul Craiova.

Principele Carol a adresat ministrului președinte al consiliului următoarea scrisore: Scumpul meu președinte al consiliului de ministri.

În timp de 11 ani, dela 1866 și până anul trecut, ziua de 10 Maiu devenise pentru țară o dată ce'i plăcea a sêrbători în aducerea aminte a suirii Mele pe Tron, și scumpă era inimei Mele acea zi, căci ea îmi amintea solemnă legătură, strînsă între națiunea română și Mine.

10 Maiu a devenit, cu anul încetat, una din cele mai mari date ale istoriei naționale, căci poporul român sfărîmă în acea zi jugul umilitorii ce'l apăsa de secol, și se proclamă de sine stătătoriu.

Țara a sêrbat ast timp pe 10 Maiu cu un indoit entuziasm: ca primul aniversar al independinței și al doispredecelea al întronării mele.

Felicitările cele mai căldurose, urările cele mai vii Ne au fost trâmise, Dómnei și Mie, din toate părțile, din toate unghiurile patriei. Capitala României, de care Me aflam departe în aceea zi, fiind în călătorie în Oltenia, spre a inspecta viteza noastră oștire, capitala s'a unit cu țara întreagă, și Dómna a fost martură a unor demonstrațiuni patriotice și măgulitoare, cari dovedesc cât de viu iubiji Mei bucaresceni simt tot ce se atinge de marele interes național.

În cursul călătoriei Mele peste Argeș și peste Olt, am fost pretutindeni întâmpinat cu veselie și cu neîndoiose semne de devotament.

Aceste manifestațiuni, în urma evenimentelor prin cari a trecut țara în urma sacrificielor, ce a fost nevoită a îngădui încă pentru independința și mărirea ei, au fost indoit de scumpe pentru Mine, și Mi-au dat încrederea, că cu ajutorul A-Tot-Puternicului și cu bărbăția fiilor ei, România va sci să iasă cu bine din greutățile orei presente.

Te rog dar, scumpul meu președinte al consiliului, a arăta în deobște tuturor, din partea Mea și a Dómnei, viua Nostră grațitudine pentru toate urările și felicitările ce ni s'au trâmise la 10 Maiu de corpurile și autoritățile constituite ale statului, de comerțiu, industrie, profesiuni libere și particulari.

Pentru un Domn, ca și pentru un părinte, este o mare mângăiere și întărire sufletescă, a vedea la țile mari și memorabile, poporul întreg ca o singură familie strîngându-se cu inima împregiurului Seu și încugiurîndul cu dragostea lui.

Primesce, cu această ocașiune, reînnoirea afectuasei și nemărginitei stime ce și o păstrez.

București, 17 Maiu 1878.

„R. L.“

CAROL.

Varietăți.

* Afând despre marele triumf al poesiei române, raportat de poetul nostru V. Alecsandri, membrii redacțiunii „Telegrafului Român“ s'au grăbit

a espeda Vineri după amăzi următoarea telegramă:

Domnului

Vasile Alecsandri,

Gara Mircești (România).

Mândri de strălucita biruință ce a raportat în concertul poezilor din întreagă ginte latină bardul României și acum al latinătății, Ve felicităză din inimă

Membrii Redacțiunii „Telegrafului Român.“ (Urméza subscrierile).

La care dl Alecsandri a avut bunăvoința a răspunde cu următoarea telegramă:

Gara Mircești.

Fericit de prețioasa manifestațiune primită de la diariul „Telegraful Român“ trimit redacțiunii espresia sincerei mele grațitudine.

Alecsandri.

* (Escelența Sa) domnul comandant al Ardélului bar. Ringelsheim s'a reîntors la Sibiu. În trecerea sa prin Cluj a inspectat garnisóna de acolo.

* (Adunarea generală) a comitatului Sibiu este conchiemată pe 13 Iunie st. n. Comitetul permanent va ține o ședință în 7 l. c. st. n. 10 ore înainte de am. în biroul proto-notariului.

* (Pesta bovină în Șelimbör). În sara din 13 l. c. v. au murit 7 vite și s'au îmbolnăvit 24. Numărul vitelor bolnave 87, din cari 24 merg spre bine. În 2 l. c. au murit 9, îmbolnăvit 1 vită. Numărul vitelor bol. 79, din cari 24 încep a se însănătoșa.

* (De la Turnu-Roșu). Cu totul lucră 2—300 ómeni. Arborii se dau la pământ fără nici o cruțare.

* (Nouéle bancnote). Direcțiunea banței naționale a dispus deja facerea de modele pentru bancnote pe o lature cu text germán iar pe cealaltă cu text maghiar. Aceste bancnote ar avé să între în circulație încă în cursul anului de față.

Sciri ultime.

(După „S. d. T.-B.“)

Viena, 3 Iunie n. Casa deputaților a acceptat legea cuotei cu 131 contra 62 voturi în a treia cetire, legea în privința creditului de 80 milioane în a doua și a treia cetire, cu 136 contra 42 voturi. Casa a acceptat mai departe modificările făcute de casa de sus la statutul de bancă; numai în privința articolului 40 s'a păstrat textul casei deputaților, votându-se pe față, cu 123 contra 108 voturi. Transațiunea cu banca națională s'a primit cu amendamentul ministrului de finanțe în a treia cetire, după care amendament pentru prolongirea privilegiului trebuie să facă cerere la ambe guvernele.

Deputatul Monti interpeleză pentru omorul unor Dalmatini comis de turci.

Viena, 3 Iunie n. Comisiunea bugetară a aprobat proiectul lui Herbst (?) privitoriu la acoperirea părții austriace din creditul de 60 milioane.

Berlin, 3 Iunie n. Bismarck sosese ađi după amăzi aici. Representanții nemțesci de pe lângă puterile cari au subscris tratatul de Paris, transpun astăzi invitările la congresul ce se va întruni în 13 l. c.

Un buletin publicat la 4^{1/2} după amăzi anucie: Starea sănătății împăratului este mulțămitoare. Împăratul a durmit și mâncat ceva. Împăratul a vêdut câte-va minute pe împăratésa și mare ducesa de Baden.

Petersburg, 3 Iunie n. Lui Goriacoff ti este mai bine; se speră că se va restaura în scurt timp.

Constantinopole, 3 Iunie n. Savfet și Edhem pașa sînt denumiți plenipotențiati la congres. — Brătianu a sosit aici. — Totleben urgéza de nou evacuarea fortărețelor. Pórtă este aplecată a face în parte concesii.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Modeluri de PROSĂ ROMÂNĂ.

b) A. I. ODOBESCU.

Ψευδο-κυνηγετικός. Epistolă scrisă cu gând să fie Precuvântare la cartea „Manualul vânătorului” (de C. C. Cornescu). București 1874. (XII—262 pag.)

I.

Ai voit, amice, ca mai înainte de a o tipări, să cetesc eu, în manuscris, cartea românească ce tu ai compus sub titlul de „Manualul vânătorului” și, după cetire, să mi și dau părerea asupra ei.

Pentru atâta încredere, nu am cum să îți mulțămesc; dar, tēmă mi-e că, acordându-mi mie o așa amicală și lingușitoare precădere, n'ai nimerit tocmai bine, o iscusite vânătoriu!

Ôre nu sciai sau că ai uitat cum că la vânătorie, — ca și la multe altele, — eu me pricep cam atâta precât se pricepea vestitul agēmii, care, vedându-se luat în respër de babele satului, pentru isbēndile ce făcuse cu pusca dimiņeta, în bătătura, se apăra, în dulcea limbă a poesiei și ținea una că:

De e curcă,
Ce se 'ncurcă,
La revērsatul dorilor,
În calea vânătorilor?

Istoria nu adaogă mai departe dacă păgubașele s'au mulțamit numai cu acēstă armonioasă desdăunare, precum, în altă împregiurare, fusese silit să facă simigiul cel cu tocmēla, care, pentru plăcintele mănecate, rămase bun plătit numai cu cântecelul dascălului Caracangé:

Deschide-te punguliță,
Și plătesce plăcințele;

cântecelul care, fără indoială, este, în privința regulilor prosodice, cu mult mai prejos de ingeniōsa improvisațiune a vânătorului de curci.

Veți să nu pați și tu ca simigiul și, de unde, cu drept cuvânt, te așteptai să fi rēsplătit, chiar dela început, prin laude meritate, pentru tōte cercetările serioase, pentru tōte observațiunile a-dēnci, pentru tōte ostelile ce ai depus în opera ta, să nu capeți dela mine decât un *encomion* fluturatic și fără temeiu, psalmodiat și acela pe dring sau cântat din frunță.

Dreptul lui Dumneșeu, în asemenea cas și adecă dacă critica mea va fi, — precum este și lesne de prevădit, — nedemnă și nepotrivită pentru scrierea ce a provocato, rușinea va rămâne numai pe sama mea, căci este drept ca fie care să porțe ponosul faptelor și dīselor sale, și nu numai vânătorii sciu cum că „tōtă paserea pe lume, după limba ei pierē.”

Fie acestea dīse din capul locului, ca nu cum-va să se întēple ca, vre-unui cetitoriu scārbit îndată de uritul precuvântărei, să i vină rēul gând de a lăpeda cartea ta din mână, mai înainte chiar de a fi intrat în materia, tractată cu serioșitate și cu sciință de cauze, de cătră autorul ei.

Me grăbesc a declara că acel cetitor va fi adevăratul păgubaș, căci dacă nu scie regulile vânătoriei mai bine decât mine și voiesce cu tōte acestea să le învețe, el perde cea mai bună ocașiune de a se instrui, cetind o carte plăcută, în care formulele costelive ale mecanice și recetele grețose ale medicinei-veterenarii, sūnt mai preste tot locul fōrte binișor furisate printre o mulțime de noțiuni istorice, de povățuiri înțelepte și de fapte interesante, care pot să placă și să folosescă ori căru cetitoriu.

Ca să fiu dar drept și să te pun îndată la adăpost despre ori ce neajunsuri ar pute să îți vină după urma

cuvintelor mele, recunosc, iubite autorule, că, de și tu n'ai avut de gând, ca lyricul nostru străbun Horațiu, să areți poetilor din viitorime, poteca cea bună, însă tot ai știut, chiar și în materie de vânătorie, să urmezi părintescile lui povețe, luând drept devisă tăcută a scrierii tale, faimōsele lui versuri din Artea Poetică:

Omne tulit punctum qui miscuit utile dulci,
Lectorem delectando, pariterque monendo.*)

Îți urez ca să se pōtă aplica cărții tale și hexametree următori, în care sper că D. Socec, — carele în asemenea cas ar primi de sigur să ți fie editor, — nu va fi supărat a se vedē înlocuind, chiar cu prejudiciul regulilor prosodice latine, pe anticii domniei sale quasi-homonymi și colegi în librărie, frații Sosii din Roma:

Hic meret aera liber Socecio: hic et mare transit
Et longum noto scriptori prorogat aevum.**)

Dar de vreme ce, pornindu-mea a ți vorbi despre vânătorie, me ved fără veste pribegind pe rozōrele literaturii, mulțămesc-te, te rog, amice, ca, în loc de o analiză scrupuloasă a *Manualului* teu, în loc de o aprețuire a meritelor ce el va scī neapărat și cu mai bun succes să destăinuiască la ochii omenilor de sciință și de specialitate, într'un cuvânt, în loc de ceea ce mi-ai cerut, mulțămesc-te, dīc, să ți spun aci numai, în ce chip, cum și ce feliu, imaginațiunea, sufletul și mintea mea au putut aievea să și însușescă plăcerile și farmecul artei pe care tu, cel d'antăiu, o predai astăzi cetitorilor români, înșghiebată în regule, mai mult sau mai puțin rigurose.

Dacă chiar în anii tinereței, pe când trupul, — *la bête (vita)*, cum dīce Xavier de Maistre, — s'avēntă mai lesne după sburdările inimei, dacă pe atunci chiar, gusturile-mi stătătoare și trândava-mi fire nu m'au ertat să devin vânătoriu, apoi de acum înainte ce speranță să mi mai rămână? mai ales când, pe tōtă ziua, junghiurile în picior și podagra îmi chezășuesc pentru restul vieței, cea mai nerevocabilă patentă de incapacitate în deprinderile sprintene și oboșitoare ale vânătoriei.

Vorbă curată! nici un al doilea Nimrod, vânătoriu biblic, nici un al doilea Sânt-Hubert, vânătoriu minunat al creștinilor, eu unul n'am să me fac. Trebuie să renunț cu totul la așa falnice năzuiri, și chiar dacă dēsa cetire a cărții tale ar aprinde în mine un asemenea dor sumeș, nevoia ar cere ca să l potolesc îndată și să me hotăresc a rămâne și în viitor, din cēta acelora cari, când ved cloșca păscēnd bobocii de rață pe malul bălții, se miră, dīcēnd:

Să fie rață? — Măsa găină!
Să fie găină? — Botul lătăreț!

Dar însă, și eu am crescut pe câmpul Bărăganului! *Et in Arcadia ego!* Și eu am vedut cărdurile de dropii, cutrierând cu pas măsurat și cu capul ațintit la pață, acele șesuri fără margine, prin care aerul, rēșfirat în unde diafane sub arșița sōrelui de veră, oglindesce ierburile și bălăriile din depărtare și le preface, dinaintea vederei fermecate, în cetăți cu mii de minarete, în palate cu mii de încântări.

Din copilărie și eu am trăit cu Tămădăienii, vânătorii de dropii din baștină, cari nēm de nēmul lor au rățait prin Bărăgan, pitulați în căruțele lor acoperite cu covergi de rogojină și, mănând în pas alene glōbele lor de călușei, au dat rōtă, ôre, dīle și luni întregi, împregiurul falnicilor

*) Horatii, *Ars poetica*, v. 343—44:
„Tōtă aprobarea o capătă acela care întrunesc folosul cu plăcerea,
Desfătând pe cetitoriu și instruindu-l tot-deodată.”

**) Horatii, *Ars poetica*, v. 345—46:
„Acea carte produce bani lui Socec; ea trece și preste mări
Și prelungește în seculi îndelungați, numele vestit al scriitorului.”

dropioi, — căroră ei le dīc *Mitropoliți*, — sau când aceștia primăvera, se întēlesc în lupte amorōse, sau când tōmna, ei duc turmele de pui să pască pe țarine înțelenite.

Eu n'am uitat nici pe rēposatul Caraiman, veselul și priceputul staroste al vânătorilor Tămădăieni, carele putea să înghiță în largele sale pânțete atâtea vedre cât și o bute dela Dēlul-mare; nici pe iscusitul moș Vlad în căruța căruia ai adormit tu adese, pe când el, cu ochi de vulpe, zăria creștetul delicat al dropiei mișcând printre fulgii coliliei; nici pe bietul George Giantă, cel care cu o rugină de pușcă pe care ori-ce vânătoriu ar fi asvērli'to în gunoiu, nimeria mai bine decât altul cu o carabină ghintuită, și care pe mine, nemernicul, m'a adus de multe ori cu vēnat, la conacul de amēdi.

(Va urma).

Bibliografie.

A eșit acum de sub tipariu:

Moții și Curcanii.

Doze conferințe ținute la Ateneul din București de dl. A. I. Odobescu, cu cuprindere:

Moții: Rēscōla românilor ardeleni sub căpetenia lor Horia, în iarna 1784—1785. Episod din istoria Transilvaniei. (Conferința din Febr. 1878).

Curcanii: Luarea Rahovei de cătră oștirile romānesce, la Noemvrie 1877. — Episod din ultimul rēșboiu cu Turcia. (Conferința din 23 Martie 1878).

1 volum în 8 mic, de 96 pagine. — Se află de vēndare la Socec și Comp. în București, calea Mogoșoii Nr. 7. Prețul 2 lei noi.

Bursa de Viena

din 19 Maiu (3 Iunie) 1878.

Metalicile 5%	63 70
Împrumutul naț. 5% (argint)	66 10
Împrumutul de stat din 1860	114 30
Ațiuni de bancă	811 —
Ațiuni de credit	232 —
London	118 75
Argint	103 60
Galbin	5 62
Napoleon d'aur (poli)	9 49
Valuta nouă imperială germānă	58 60

Economic.

Sibiu, 13 Maiu n. Pro hectolitru: Grāu fl. 8.50—9.50; Grāu sēcāreș, fl. 7.30—8.10; Sēcāreș fl. 5.90—6.50; Orz fl. 6.; Ovēs fl. 2.90—3.10; Cucuruz fl. 6.40—6.80; Mālaiu fl. 7; Cartofi fl. 2.50—3.; Semēnță de cānepă fl. 1.4—; Mazere fl. 9.50; Linte fl. 13.—; Fasole fl. 8.—; Fāină fl. 7.50; Slānina pro 50 chilo fl. 35; Unsōre de porc fl. 30.—; Sēu brut fl. 17; Luminări de sēu pro 50 chilo fl. 30.—; Sēu de luminări fl. 26.—; Sāpun fl. 22.—; Fēn pro 50 chilo fl. 0.95—1.15; Cānepă fl. 28—30; Lemne vērtoșe de foc pro metrul cubic fl. 3.20; Spirit pro grad 52 $\frac{1}{2}$ —75 cr.; pro chilo: carne de vită 34—40 cr.; Carne de vițel 36—40 cr.; Carne de porc 40—44 cr.; ōne, 10 de 20 cr.

Brașov, 31 Maiu n. Pro hectolitru: Grāu de frunte fl. 9.50, mijlociu fl. 8.40—9, grāu sēcāreș fl. 7.50, sēcāreș fl. 5.80—6, orz fl. 4.80—5.90, ovēs fl. 3.40—2.20, cucuruz fl. 5.60, mālaiu fl. 6.40, mazere fl. 5, fasole fl. 4.50, Carne de vită pro chilo 40 cr., carne de porc 44 cr., sēu prōs-pet de luminări fl. 38 pro 100 chilo.

Estras din foia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 4 Iunie imobil. lui Martin Roth în Biertan (jud. cerc. Medias); în 26 Iunie și 26 Iulie imobil. lui

Petru Mania în Jurul Vaca; în 22 Iunie și 22 Iulie imobil. și mobil. lui Lazar Comșa în Ribița (jud. cerc. Baia de Criș); în 15 Iunie realitățile lui Dimitrie Găinariu în Lățcau (jud. cerc. Sânt-Martin); în 28 Iunie și 30 Iulie realitățile lui Ioan Căpușan în Mănăștur; în 28 Iunie și 29 Iulie realit. dnei Andreiu Sombori în Suciag (tribun. Cluj); în 27 Iunie și 27 Iulie imobil. dnei Alecsie Tasner în Cucerdea română (jud. cerc. Sânt-Martin); în 2 Iulie și 2 August imobil. lui Ioan Drăgan în Feiurd (trib. Cluj); în 25 Iunie și 25 Iulie imobil. lui Ioan Tulia în Valea Bradului; în 25 Iunie și 25 Iulie imobil. lui Teodor Oprea în Valea Bradului (jud. cerc. Baia de Criș); în 14 Iunie imobil. rēmasului după Ilie Stānilă în Săcādate; în 10 Iulie și 10 August imob. lui Ioan Siroki și soți în Orlat; în 16 Iulie și 16 August imobil. lui Andreiu și a Caterinei Theil în Roșia (trib. Sibiu); în 15 Iunie imobil. lui Mihaiu Klamer și a rēmasului după Elisa Klamer în Sibiu (tribunal).

Nr. 1385/1878.

CONCURS.

Spre ocuparea postului de notariu în comuna mare Szászpián (Pianul de jos) apoi a postului de notariu cercuale în comunele Săsciori, Sebeșel și Cacova, cu locuința în Săsciori se escrie concursul până în 20 Iunie a. c.

Competenții la aceste notariate, care sūnt dotate cu câte 400 fl. și cuartir liber, au aș așterne documentele lor până la acest termin la subscrisa pretură.

Oficiul pretorial al Sas-Sebeșului.
1—3

Nr. 1211 — 284. scol.

CONCURS.

La institutul român ort. pedagogic-teologic din Arad, se recer încă trei profesori, unul pentru sciințele matematice naturali, altul pentru cele pedagogice, și al treilea pentru cele teologice. Salariul anual e de câte 1000 fl. la un post; însă numai dela 1 Ianuarie 1879 înainte, iar până atunci salariul anual este tot cel vechiu de 960 fl.

Recurinții ortodocsi romāni se a-rete, că după terminarea studiilor gimnasiali cu testimoniu de maturitate, au absolvat respectivele facultăți și pracsă ce o avu'to până acuma. Recursele să se adreseze la subscrisul Consistoriu până în 24 Iunie, 1878.

Ceia cari vor deveni aleși, decumva nu ar avē anii de pracsă, se vor aplica în primii trei ani ca provisorii cu salariul amintit; Consistoriul își rezervă ca după espirarea alor trei ani să se pronuncie despre aplicarea lor definitivă.

Arad, Consistoriul român ort., senatul de școle, ședința din 13 maiu, 1878.

Ioan Mețian m. p.
Episcopul Aradului.
2—3

Seghedin
1876.

FRĂȚII FABRIȚIUS,

fabrică de mărfuri de aramă și metal
în Sibiu,

Sibiu
1877.

se recomandă pentru adaptarea de fabrici de spirit și zahar, bererii, vāpsitorii. mașine de vapor, aparate de încălțit, și iau asupra și tōte reparaturile privitoare la acele.

DEPOSIT de ventiluri de vapor turnate din fer; de pipe de aramă, manometre, cade de apă, armaturi pentru căldările de vapor, lespeți de gumă pentru astupături și oleiuri de uns mașinile.

Grătare nouē patentate pentru aparatele de încălțit, fōrte de recomandat, fiind eține și din cauza cruțării însemnate în materialul de foc.

2—3